

Arrest

nr. 120 836 van 18 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 juli 2013 tot weigering van de verlenging van een tijdelijk verblijf en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat J. NAULAERTS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 28 augustus 1967.

Op 23 juli 2013 wordt door de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een beslissing tot weigering van verlenging van het tijdelijk verblijf uitgereikt. Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"Kashtanjeva, Sami

Geboren op (...) te Nerodime E Poshtme

Nationaliteit: Kosovo

Verblijvende te (...)

Weigering verlenging tijdelijk verblijf (met bevel om het grondgebied te verlaten)

Het tijdelijk verblijf van betrokkene, geldig tot 12.06.2013 waarvan betrokkene houder is in toepassing van de artikelen 9 (9 bis) en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006, kan niet verder verlengd worden.

Betrokkene werd gemachtigd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur in toepassing van de artikelen 9BIS en 13 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15/09/2006. Zijn machtiging tot een tijdelijk verblijf werd toegestaan op basis van de bekomen arbeidskaart B (VGB (...)) die werd afgeleverd op basis van het Koninklijk besluit houdende bijzondere bepalingen met betrekking tot de tewerkstelling van sommige categorieën van buitenlandse werknemers dd. 07/10/2009 (BS. 14/10/2009).

Volgende voorwaarden voor de verlenging van zijn tijdelijk verblijf werden in onze vorige instructies dd. 14/05/2012 opgenomen:

“een geldige arbeidskaart B met recente bewijzen van effectieve tewerkstelling (arbeidsovereenkomst en loonfiches), een recent attest waaruit blijkt dat de betrokkene op geen enkel ogenblik ten laste valt van de Belgische Staat (OCMW)”

Betrokkene legt een nieuwe arbeidskaart B voor, geldig tot 18.06.2014. Daarnaast blijkt uit de voorgelegde documenten dat hij sinds september 2012 niet meer tewerkgesteld wordt, en dat hijzelf en zijn gezin sinds november 2012 ten laste zijn van het OCMW. Daarnaast legt betrokkene bewijzen van sollicitaties voor.

Met de voorgelegde documenten komt betrokkene onvoldoende tegemoet aan de voorwaarden die werden gesteld aan zijn tijdelijk verblijf. Er wordt immers geen enkel bewijs geleverd van effectieve en recente tewerkstelling. Betrokkene en zijn gezin moeten beroep doen op het OCMW om in hun onderhoud te kunnen voorzien. Het feit dat betrokkene intussen wel een arbeidskaart B heeft kunnen bekomen, kan het feit niet wijzigen dat hij aan geen van de overige voorwaarden voldoet.

Het tijdelijk verblijf kan om deze redenen niet verlengd worden.”

Eveneens op 23 juli 2013 wordt aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) uitgereikt. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

In de mate dat het beroep gericht is tegen de tweede bestreden beslissing nu de verzoekende partij in het inleidend deel van haar verzoekschrift stelt “*huidig verzoekschrift strekt ertoe de nietigverklaring te bekomen van de beslissing tot weigering van de verlenging van het tijdelijk verblijf d.d. 23 juli 2013, met bevel om het grondgebied te verlaten*”, dient dit onderdeel van het beroep als onontvankelijk te worden beschouwd bij gebreke aan middelen gericht tegen deze beslissing.

3. Onderzoek van het beroep aangaande de eerste bestreden beslissing

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de motiveringsplicht.

Het middel luidt als volgt:

“1. Schending van art. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve rechtshandelingen

De bestreden beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken maakt een bestuurshandeling uit, zodat deze beslissing overeenkomstig de wet op de uitdrukkelijke motivering van de administratieve bestuurshandelingen dient gemotiveerd te worden.

Het Hof van Cassatie heeft n.a.v. de schending van het grondwettelijk principe inzake de motivering van rechterlijke beslissingen geoordeeld dat de motivering een wezenlijke waarborg tegen willekeur is en geldt als bewijs dat de voorgelegde middelen zorgvuldig onderzocht werden en de uitspraak beredeneerd werd genomen (Cass. 12 mei 1932, Pas. 1932,1, 166).

Indien een bestuurshandeling niet degelijk gemotiveerd is, leidt dit tot het gemis van een wezenlijke waarborg tegen willekeur en betekent dit dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken niet beredeneerd werd genomen, zodat zij vernietigd moet worden.

Dat deze motivering door de Dienst Vreemdelingenzaken in casu niet geschied is, doch minstens gebrekkig is geschied, hetgeen onder meer zal blijken uit de hierna opgesomde vergissingen en fouten in de bestreden beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken.

2. De gebrekkige motivering van de bestreden beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken. beslissing overeenkomstig de Wet van 29 juli 1991

Dat verzoeker niet akkoord kan gaan met de motivering zoals gegeven in de weigeringsbeslissing van 23 juli 2013 van de Dienst Vreemdelingenzaken, aangezien deze een schending uitmaakt van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen.

Dat verzoeker steeds tewerkgesteld is geweest, totdat hij begin September 2012 het slachtoffer werd van de economische crisis en door zijn toenmalige werkgever, Bakkerij V.T. (...) uit Essen, op straat werd gezet.

Dat verzoeker al het mogelijke heeft gedaan om een nieuwe arbeidsbetrekking te vinden, doch niet onmiddellijk een nieuw arbeidscontract kon vinden.

Dat verzoeker, die vader is van vier kinderen, zich uit pure financiële noodzaak heeft moeten wenden tot het OCMW, alwaar hij vanaf november 2012 een leefloon kreeg.

Dat verzoeker evenwel verder is blijven zoeken naar een nieuwe tewerkstelling teneinde niet langer ten laste te zijn van de Belgische Staat.

Dat verzoeker de bewijzen van sollicitaties ook heeft voorgelegd aan de Dienst Vreemdelingenzaken, zoals blijkt uit de beslissing d.d. 23 juli 2013.

Dat verzoeker op 11 februari 2013 een nieuwe arbeidsovereenkomst van een jaar ondertekende bij T.S. (...) BVBA, gelegen te 9100 Sint-Niklaas, (...).

Dat verzoeker daags nadien op 12 februari 2013 de aanvraag voor een arbeidskaart B indiende bij de Gemeente Essen, teneinde over te maken aan de Vlaamse Overheid, Dienst Arbeidsmigratie en Uitzendkantoren.

Dat verzoeker evenwel pas meer dan vier maanden later, op 21 juni 2013, een arbeidskaart B (VGB (...)) verkreeg van de gemeente Essen.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken op 23 juli 2013 besliste om de verlenging van het tijdelijk verblijf van verzoeker te weigeren, en aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten betekende.

Dat de motivatie van deze beslissing d.d. 12 juli 2013 onzorgvuldig is geschied en onvolledig is en dat ze daarom een inbreuk uitmaakt op de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken in haar beslissing onvoldoende rekening houdt met de omstandigheden van het dossier.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken uit het oog verliest dat enerzijds verzoeker er alles aan heeft gedaan om zo spoedig mogelijk een nieuwe arbeidsbetrekking te vinden, anderzijds dat de Vlaamse overheid er meer dan vier maanden over heeft gedaan om aan verzoeker een arbeidskaart B af te leveren.

Dat de beslissing d.d. 23 juli 2013 van de Dienst Vreemdelingenzaken dan ook ten onrechte werd genomen, zodat verzoeker er de nietigverklaring van vordert."

3.2. De verwerende partij antwoordt met betrekking tot het middel in haar nota:

"In een eerste en enig middel stelt verzoeker een schending voor van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Hij betoogt steeds tewerkgesteld te zijn geweest, tot hij begin September 2012 slachtoffer zou zijn geworden van de economische crisis en door zijn toenmalige werkgever op straat werd gezet. Hij zou al het mogelijke hebben gedaan om een nieuwe arbeidsbetrekking te vinden. Uit pure financiële noodzaak heeft hij zich vanaf november 2012 moeten wenden tot het OCMW, doch hij zou blijven zoeken zijn naar een nieuwe tewerkstelling. Hiervan heeft hij sollicitaties bijgebracht. Op 11 februari 2013 zou hij een nieuwe arbeidsovereenkomst ondertekend hebben bij T.S. (...) bvba, doch zou pas op 21 juni 2013 in het bezit zijn gesteld van een arbeidskaart B.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat op 14 mei 2012 de verlenging van het tijdelijk verblijf (A-kaart) werd toegestaan. In die beslissing werd het volgende gesteld:

" (...) mag verlengd worden tot de duur van de arbeidskaart B nl. tot 12/05/2013 + 30 dagen

Voorwaarde(n) voor de verdere verlenging: een geldige arbeidskaart B met recente bewijzen van effectieve tewerkstelling (arbeidsovereenkomst en loonfiches) r een recent attest waaruit blijkt dat de betrokkene op geen enkel ogenblik ten laste valt van de Belgische Staat (OCMW) (...) "

(...)

Uit het administratieve dossier is gebleken dat verzoeker wel degelijk ten laste is gevallen van de Belgische Staat. Dit wordt door verzoeker uitdrukkelijk erkend in zijn verzoekschrift. Het staat derhalve ontegensprekelijk vast dat verzoeker niet voldaan heeft aan de aan hem opgelegde voorwaarden voor

de verlenging van het verblijfsrecht. Hij toont niet aan dat de bestreden beslissing op onredelijke wijze werd genomen. Bovendien is de motivering die in de bestreden beslissing wordt weergegeven zeer duidelijk, waardoor een schending van de motiveringsplicht op geen enkele wijze wordt aangetoond. Het enig middel is niet ernstig."

3.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name de artikelen 9bis en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), en naar het feit dat de verwerende partij weigert de machtiging tot een tijdelijk verblijf te verlengen nu de verzoekende partij niet voldoet aan de voorwaarden voor de verlenging, daar uit de voorgelegde documenten geen effectieve en recente tewerkstelling blijkt en zij en haar gezin een beroep moeten doen op het OCMW om in hun onderhoud te kunnen voorzien. Nochtans waren de voorwaarden voor verlenging "een geldige arbeidskaart B met recente bewijzen van effectieve tewerkstelling (arbeidsovereenkomst en loonfiches), een recent attest waaruit blijkt dat de betrokkene op geen enkel ogenblik ten laste valt van de Belgische Staat (OCMW)" (eigen onderlijning).

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171; RvS 27 juni 2007, nr. 172.821).

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en de verzoekende partij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert nu de bestreden beslissing inhoudelijk wordt bekritiseerd, zodat dit onderdeel van het enig middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Met haar betoog, dat aanvangt met een theoretische uiteenzetting omtrent de motiveringsplicht, houdt de verzoekende partij voor dat zij al het mogelijke heeft gedaan om opnieuw te worden tewerkgesteld na het einde van haar tewerkstelling in september 2012, hetgeen zou moeten blijken uit de bewijzen van sollicitaties die zij aan de verwerende partij voorlegde, dat zij op 11 februari 2013 een nieuwe arbeidsovereenkomst voor 1 jaar ondertekende bij een andere werkgever doch dat zij pas op 21 juli 2013, meer dan vier maanden na de aanvraag ervan op 12 februari 2013, een nieuwe arbeidskaart B ontving en geeft zij redenen weer waarom niet onmiddellijk een nieuwe tewerkstelling volgde en benadrukt zij dat een leefloon noodzakelijk was als vader van vier kinderen.

Uit het administratief dossier blijkt dat het tijdelijk verblijf van de verzoekende partij op 14 mei 2012 verlengd werd tot de duur van de arbeidskaart B, namelijk tot 12 mei 2013 + 30 dagen onder de volgende voorwaarden voor verdere verlenging:

“een geldige arbeidskaart B met recente bewijzen van effectieve tewerkstelling (arbeidsovereenkomst en loonfiches), een recent attest waaruit blijkt dat de betrokkene op geen enkel ogenblik ten laste valt van de Belgische Staat (OCMW)”

Uit het administratief dossier blijkt tevens dat de verzoekende partij op 1 juli 2013 volgende documenten overmaakte aan de gemeente ter verlenging van haar A-kaart:

- Een sollicitatieformulier bij Brantano
- Een sollicitatieformulier bij Brabamij en een brief gericht aan de verzoekende partij dat zij niet beschikken over een openstaande vacature voor de capaciteiten van de verzoekende partij
- Een sollicitatieformulier bij de gemeente Essen
- Een attest van de RVA van 1 oktober 2012 waarin opgenomen wordt dat de verzoekende partij verklaart tot op heden geen aanvraag tot werkloosheidsuitkeringen te hebben ingediend en bijgevolg geen werkloze te zijn
- Loonbrieven voor de periode april 2012 tot en met september 2012
- 4 attesten met betrekking tot het onderwijs van de vier kinderen van de verzoekende partij
- Twee attesten van deelname aan de cursus maatschappelijke oriëntatie (van de verzoekende partij en haar partner)
- Een attest van inburgering
- Een vergunning tot verdere tewerkstelling van een werknemer van vreemde nationaliteit (arbeidskaart B) voor de werkgever BVBA T.S. van 19 juni 2013
- Een attest van het OCMW van de gemeente Essen van 26 juni 2013 waaruit blijkt dat de verzoekende partij en haar gezin financiële steun verkregen van het OCMW voor de periodes november 2012 tot en met februari 2013, augustus 2010 tot en met februari 2011 en september 2009 tot en met februari 2010
- Verschillende jobaanbiedingen van de VDAB gericht aan de verzoekende partij
- Een afwijzing van een aanvraag C-kaart van 23 oktober 2012

Uit het attest van het OCMW blijkt dat de verzoekende partij wel degelijk ten laste is gevallen van het OCMW en dus van de Belgische staat, namelijk in de periode van november 2012 tot en met februari 2013, zodat de verzoekende partij niet heeft voldaan aan de voorwaarden voor verlenging van haar machtiging tot tijdelijk verblijf. De verzoekende partij geeft dit ook toe in haar verzoekschrift, waar zij stelt dat zij zich *“uit pure financiële noodzaak heeft moeten wenden tot het OCMW, alwaar hij vanaf november 2012 een leefloon kreeg”*. Het feit dat zij al het mogelijke heeft gedaan een nieuwe job te krijgen en dat zij op grond van een nieuwe arbeidskaart B wordt tewerkgesteld en andere sociale redenen aanhaalt waaronder haar integratie en goede wil en het vaderschap en de economische crisis, doen geen afbreuk aan het feit dat niet voldaan is aan één van de cumulatieve voorwaarden voor verlenging, namelijk dat zij op geen enkel moment ten laste van de Belgische staat mocht zijn, hetgeen in casu wel het geval was, gelet op de OCMW-steun tussen november 2012 en februari 2013. De verwerende partij heeft op correcte gronden beslist de verlenging van het tijdelijk verblijf te weigeren. Het komt de Raad niet toe de voorwaarden tot verlenging van een verblijf te bepalen.

De verzoekende partij maakt derhalve met het voorgaande niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen. De schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en van de motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt. De cassatierechtspraak waarnaar de verzoekende partij verwijst heeft betrekking op rechterlijke uitspraken en niet op de bestreden beslissing die een bestuurlijke beslissing is. Deze verwijzing is niet dienstig.

In zoverre de verzoekende partij met haar betoog de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, wijst de Raad er op dat dit beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). De verzoekende partij voert geen andere argumenten aan dan deze die hoger werden besproken zodat haar grief samenvalt met het voorgaande. Dit onderdeel van het middel is ongegrond.
Het middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing kan leiden aangevoerd en het beroep is onontvankelijk in de mate dat het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend veertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN